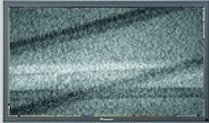

[ΑΡΧΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ](#)

- [ΠΟΛΙΤΙΚΗ](#)
- [ΡΕΠΟΡΤΑΖ](#)
- [ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ](#)
- [ΚΟΣΜΟΣ](#)
- [ΤΕΧΝΕΣ](#)
- [ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ](#)
- [MEDIA](#)

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Πρωινή απόλαυση!
 Γίνετε συνδρομητής στην εφημερίδα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ και απολαύστε την με δωρεάν πρωινή παράδοση στο χώρο σας!

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΕ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ, ΤΗΛ: 2310 560.301, e-mail: sub@newspaper.gr

Έγκλημα δίχως τιμωρία. Του Ν. Λυγερού

Όταν κοιτάζουμε τρεις γενοκτονίες, ποιος βλέπει τη στρατηγική; Όταν κοιτάζουμε τρία θύματα, ποιος βλέπει τον ένοχο;

Κι όμως, ακόμη κι αν οι γενοκτονίες πέρασαν, ακόμη κι αν τα θύματα πέθαναν, ακόμη κι αν όλα αυτά παραμένουν στο παρελθόν, η στρατηγική υπάρχει και έγινε μοντέλο προς μίμηση, ο ένοχος υπάρχει και ζει ελεύθερος. Η στρατηγική και ο ένοχος έχουν ακόμη μέλλον, όπως το απέδειξαν και οι επόμενες γενοκτονίες. Έτσι, όταν παλεύουμε για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την αναγνώριση των γενοκτονιών, είμαστε αναχρονιστικοί. Όταν καταγράφουμε και καταδικάζουμε τον ένοχο, είμαστε γραφικοί. Κανείς από εμάς δεν πρέπει να αισθάνεται άσχημα. Διότι ανήκουμε στο χρόνο και γράφουμε την ιστορία, ακόμη κι αν δεν υπάρχει δική. Όταν οι πολιτικοί μιλούν για τα ανθρώπινα δικαιώματα, είναι απλώς, για να μας εξηγήσουν ότι καταπατούνται. Στην πραγματικότητα κάνουν το παν, για να αποφύγουν κάθε αναφορά στην ανθρωπότητα. Διότι αυτές οι γενοκτονίες είναι εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας κι όχι μόνο κατά των ανθρώπων. Μόνο το 1948 ανακαλύψαμε την έννοια της γενοκτονίας μέσω του έργου του Raphael Lemkin. Τώρα το 2008 ήρθε η ώρα να εισαγάγουμε τα δικαιώματα της ανθρωπότητας ως σημείο αναφοράς για την αντιμετώπιση των εγκλημάτων δίχως τιμωρία. Η ανθρωπότητα δεν είναι μόνο ένα σύνολο ανθρώπων, όπως νομίζουν οι περισσότεροι. Αποτελεί μία ανοιχτή δομή με την έννοια του Umberto Eco. Έτσι η ταύτιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων με τα δικαιώματα της ανθρωπότητας είναι μία παρεξήγηση με την έννοια του Albert Camus. Γι' αυτό το λόγο θεωρούμε ότι ήρθε η ώρα της ανακήρυξης των δικαιωμάτων της ανθρωπότητας. Η τουρκική γενοκτονία εναντίον των Αρμενίων, των Ασσυρίων και των Ποντίων επέτρεψε την ύπαρξη της γενοκτονίας των Ουκρανών και της γενοκτονίας των Εβραίων λόγω της ασυλίας του ενόχου. Διότι αυτό είναι το παράδοξο που προκαλεί η έλλειψη της ανακήρυξης των δικαιωμάτων της ανθρωπότητας. Από τη μια πλευρά έχουμε την ενοχοποίηση των θυμάτων και των επιζώντων. Από την άλλη πλευρά βρίσκουμε την ελευθερία δράσης των ενόχων. Αποφεύγουμε λοιπόν και την ποινικοποίηση, διότι στην ουσία δίνουμε περισσότερο σημασία στα τυπικά ανθρώπινα δικαιώματα και λιγότερο στα θεμελιακά δικαιώματα της ανθρωπότητας. Η αδράνεια της κοινωνίας εξηγείται και από το σύνδρομο της Στοκχόλμης. Πρέπει λοιπόν να γίνει μία ριζική αλλαγή προσέγγισης του γενικού αυτού προβλήματος, ώστε να μετατρέψουμε την αρχή του "πρέπει" σε αξία του πρέποντος. Ένας άνθρωπος δεν μπορεί να αντιμετωπίσει μόνος του το πρόβλημα της γενοκτονίας και είναι φυσιολογικό, διότι δεν του ανήκει. Μόνο η ανθρωπότητα μπορεί. Ανήκει στο χρόνο κι ο χρόνος της διαθέτει δύναμη που ξεπερνά τα ανθρώπινα όρια. Ο μοναδικός τρόπος να μετατρέψουμε την προσβολή του χρόνου είναι η αντίσταση του χρόνου. Με αυτό το πεδίο δράσης και μόνο μπορούμε να αποκαταστήσουμε τα θύματα και να καταδικάσουμε τον ένοχο. Ο ρόλος μας είναι διπλός και ασύμμετρος και βασίζεται σε δύο άξονες, την ανθρωπότητα και το χρόνο. Αν έχει υποστεί το έγκλημα η ανθρωπότητα, μόνο ο χρόνος μπορεί να δώσει την τιμωρία. Έτσι μόνο θα υπάρξει επιτέλους λύτρωση.

Απρ 29, 2008

Σχεδίαση & Υλοποίηση **tessera**